

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 13.11.2008
СОМ(2008) 772 окончателен

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

Енергийна ефективност — как да се постигне двадесетпроцентната цел

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

Енергийна ефективност — как да се постигне двадесетпроцентната цел

РЕЗЮМЕ

Европейските ръководители поеха ангажимент за намаляване на първичното енергопотребление с 20% в сравнение с прогнозните данни за 2020 г. Енергийната ефективност е икономически най-изгодният начин за намаляване на енергопотреблението, като в същото време се запазва равностойно равнище на икономическата активност. Подобряването на енергийната ефективност е начин за преодоляване и на ключовите енергийни предизвикателства, свързани с изменението на климата, със сигурността на енергийните доставки и с конкурентноспособността.

Законодателството на Общността в областта на енергийната ефективност е предназначено за постигането на значително подобрене на енергийната ефективност в ключовите енергопотребяващи сектори. Но само въз основа на съществуващото законодателство не би могло да бъдат постигнати достатъчно икономии на енергия, за да се изпълни целта за 20% намаление на потреблението на енергия. Основни препятствия за подобряване на енергийната ефективност са: слабото прилагане на съществуващото законодателство, липсата на осъзнаване на тези въпроси от страна на потребителите и липсата на адекватни структури, които да задействат съществени инвестиции и пазарен успех за енергийнонеэффективни сгради, продукти и услуги. Оценката на националните планове за действие за енергийна ефективност показва, че съществува разминаване между политическия ангажимент за постигане на енергийна ефективност, поет от държавите-членки и техните съответни действия. Необходимо е държавите-членки да прилагат законодателството за енергийна ефективност по-бързо и по-ефикасно. Трябва да бъдат разработени нови инструменти за допълнително подобряване на енергийната ефективност.

Комисията предлага да бъде засилено ключовото законодателство в областта на енергийната ефективност на сградите и на енергопотребяващите продукти. Разпоредбите на Директивата за енергийните характеристики на сградите ще бъдат засилени така, че те да се прилагат за повече видове сгради и да бъде увеличена ролята на сертификатите за енергийна ефективност и на докладите за инспекции на отоплителните и климатичните инсталации. Директивата за енергийното етикетироване ще бъде преразгледана, така че да се прилага за по-голям брой енергопотребяващи и свързани с енергопотреблението продукти, а не само за битови уреди. Предложена е Директива относно нова схема за етикети за автомобилните гуми, с цел да бъде насърчена пазарната реализация на енергийнонеэффективни автомобилни гуми. С оглед на допълнително подобряване на енергийната ефективност при производството на енергия, Комисията предлага подробни указания, предназначени да улеснят увеличението на електропроизводството от високоефективни когенерационни инсталации. Представено е Съобщение, посветено на когенерацията. Във

връзка с недостига на необходими инвестиции вече се обмисля организирането на нови финансови инициативи за енергийна ефективност, като например Инициатива на ЕС за финансиране на устойчиво развитата енергия, тъй като такива инициативи биха допринесли за предпазване на европейската икономика срещу влошените финансови условия.

Европейският съвет подчерта значението на европейската рамка от политики и мерки за енергийна ефективност, т.е. на Европейския план за действие за енергийната ефективност от 2006 г., като призова Комисията и държавите-членки да ускорят неговото прилагане и да обсъдят неговото възможно преразглеждане. За тази цел, Комисията ще направи през 2009 г. оценка на този План за действие, с оглед да подготви един преработен план. Той вероятно ще е насочен към засилване на инициативите за задействане на подобрения на енергийната ефективност и ще е съобразен с първостепенната роля, която големите градове могат да имат за намаляване на енергопотреблението, примерно чрез допълнително насърчаване на мрежовите организации, като например Спогодбата с кметове (the Covenant of Mayors). В международен план Общността ще продължи да насърчава енергийната ефективност чрез институционализирани диалози и партньорства.

1. РИСКЪТ ОТ НЕДОСТАТЪЧНИ ПОСТИЖЕНИЯ

Енергоспестяването представлява за ЕС най-директният и икономически ефективен начин за преодоляване на ключовите енергийни предизвикателства по отношение на устойчивото развитие, сигурността на доставките и конкурентноспособността, както това е отбелязано при формулирането на стратегическите цели в документа „Енергийна политика за Европа“¹. Ръководителите на ЕС подчертаха необходимостта от подобряване на енергийната ефективност, като част от целите „20-20-20“ за 2020 г.: намаляване с 20% на потреблението на първична енергия², обвързваща цел за намаление с 20% на емисиите на парникови газове и постигане на 20% дял на енергията от възобновяеми източници, като и трите цели са за 2020 г. Както целта за намаление на емисиите на парникови газове, така също и целта за възобновяемите енергийни източници са свързани с подобрения на енергийната ефективност и обратно — амбициозни действия за подобряване на енергийната ефективност биха били от голяма полза за постигане на целта на ЕС по отношение на изменението на климата, по-специално чрез Решението относно споделяне на усилията³.

Ако целта за 20% енергоспестяване бъде постигната, ЕС не само че ще използва с около 400 милиона тона нефтен еквивалент (т н.е.) по-малко първична енергия, но ще си спести изграждането на около 1000 въглищни

¹ COM(2007) 1 окончателен.

² Съвет на Европейския съюз, Заключение на Председателството от 8/9 март 2007 г. (7224/1/07).

³ COM(2007) 17

електрогенериращи блока или половин милион вятърни турбини⁴. Съответното намаление на емисии на CO₂ би било 860 милиона тона⁵.

„Негаватчасовете“, т.е. избегнатото чрез енергоспестявания потребление на енергия, се превръщат в най-важния енергиен източник. Например, ако нямаше подобрения на енергийната ефективност, годишното крайно енергопотребление би нараснало за периода 1997 г. — 2006 г. със 115 милиона тона н.е., т.е. с 11%⁶. Това представлява една трета от целия внос на суров нефт през 2006 г. в страните от ЕС-27.

Действително, ако се запазят сегашните тенденции на прилагане на тази политика в държавите-членки, ясно е, че съществува сериозна опасност нашата цел за ръст на енергоспестяването до 2020 г. да не бъде постигната. В *Приложение 1* е дадена количествена оценка на очакваното въздействие на някои специфични законодателни документи за енергийна ефективност и на съответните мерки, когато бъдат изцяло приложени. Държавите-членки все още са в процес на прилагане на законодателството и е още твърде рано да се оценява неговият цялостен ефект. Но информация от първа ръка относно разгръщането и прилагането на мерките, както и относно други показатели (вижте раздел 2) показва, че потенциалът за енергоспестяване не се реализира достатъчно бързо. Ако бъдат правилно приложени от държавите-членки, тези мерки биха породили в периода до 2020 г. икономии на енергия в размер на около 13%. При все, че това представлява значително постижение, **то е недостатъчно в сравнение с необходимото.**

Наскоро проведени проучвания показват, че все още съществуват значителни възможности за спестяване на енергия, както това е показано на Фигура 1⁷.

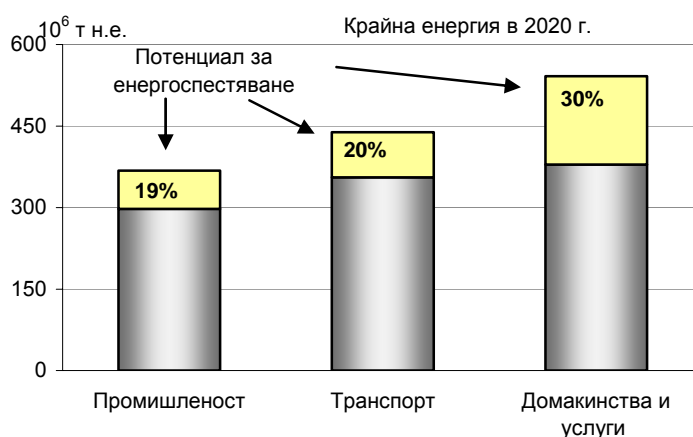
⁴ Тук е прието, че средната мощност на електрогенериращите блокове е 600 MW и работят по 7 000 часа/год.; за вятърните инсталации съответните данни са: средна мощност на турбините през 2020 г. — 4 MW, работни часове 2 300 часа/год.

⁵ При изчислението е използван имплицитно емисионен фактор за 2020 г., получен като отношение на първичното енергопотребление спрямо емисиите на CO₂. Имплицитно използваният емисионен фактор се основава на базовата линия от Primes (актуализирани в 2007 г.), които са на разположение на следния уеб сайт: http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2007/index_en.htm, и зависят от структурата на енергоносителите през 2020 г.

⁶ По данни на Проекта „Odyssee“, 115 милиона тона н.е. крайна енергия отговарят на около 180 милиона тона н.е. първична енергия.

⁷ Проучване на потенциалите за енергоспестяване в държавите-членки на ЕС, кандидатстващите страни и страните от ЕИП. Fraunhofer ISI *et al.*, предварителни резултати.

Фигура 1: Оценка на потенциала за намаление на енергопотреблението в 2020 г.

Съществуват много препятствия за постигането на енергийна ефективност. В *Приложение 2* е направен преглед на основните движещи сили и препятствия за осъществяването на подобрения на енергийната ефективност. Обхващащите много сектори препятствия включват: непълно прилагане на законодателството на ЕС за енергийна ефективност, недостатъчен достъп до финансиране и слабо осъзнаване на ползите от енергоспестяването. По отношение на транспорта са необходими подобрения във връзка с недостатъчната инфраструктура за улесняване на енергийната ефективност и ограничената ангажираност в тази област от страна на отрасъла. В промишлеността очевидните препятствия са свързани с недоброто осъзнаване на възможните ползи и високите първоначални разходи. Сегашното състояние на финансовите пазари не допринася за подобряване на достъпа до финансиране в краткосрочен план.

2. КАКВО Е ПОСТИГНАТО ДОСЕГА

2.1 Важното значение на енергийната ефективност

Енергийната ефективност има голямо значение за гражданите на ЕС. Все повече граждани и фирми усещат въздействието на увеличените сметки за енергия. Намаляването на енергопотреблението е най-подходящият дългосрочен отговор. Годишната икономия на разходи за енергия лесно може да надмине 1000 евро за домакинство. От тях 600 евро е намалението на сметките за енергия, а останалата част е свързана с реализирането на други съпътстващи икономии⁸. От друга страна, обаче, първоначалните разходи продължават да бъдат предизвикателство. Тъй като повечето реконструкции имат продължителен живот, допълнителните разходи за да бъде дадена реконструкция енергийноэффективна ще се изплатят много по-бързо от живота на самата реконструкция. Един неотдавнашен пример от Франция показва, че изолирането на покрива на една средно взета къща би спестило толкова много

⁸ Данните се основават на средните консумационни разходи за домакинство през 2005 г. (т.е. 1192 единици паритетна покупателна способност (pps) за електроенергия, газ и други горива и 1121 pps за транспорт), с коефициент на увеличение 20% за 2020 г.

течно гориво за отопление, че мярката се изплаща за 3 години. По-значителните видове реконструкции (например топлинно изолиране на стени, по-добри прозорци) имат по-продължителни срокове на откупуване.

Енергийната ефективност влияе благотворно на икономиката на ЕС като цяло, а специално влиянието ѝ върху местното развитие е дори още по-добро⁹. Ако бъде постигната целта за 2020 г. за 20% намаляване на потреблението на енергия, съответното намаление на преките разходи в резултат на такова енергоспестяване се очаква да достигне 220 милиарда евро годишно¹⁰. Непреките икономически ползи са много по-големи. Енергийноэффективните продукти и материали, както и енергийните услуги, предоставят изгодни пазарни възможности, включително и за износ. Това е възможност за европейския бизнес да има водеща роля в иновацията и да създава нови работни места, често с участието на местни малки и средни предприятия, тъй като инвестициите за енергийна ефективност са свързани предимно с малки проекти за реконструкция.

2.2 Инструменти на ЕС за постигане на енергийна ефективност

Енергийната ефективност е резултат както на разработването на съответна политика, така и на прилагането на конкретни мерки. Разработването на технологии дава необходимата основа, а голям принос има също и законодателството в областта на околната среда, особено Схемата за търговия с емисии и политиките във връзка с емисиите от транспорта. Данъчното облагане и други фискални мерки, като държавната помощ, както и неотдавна приетите инструменти за прилагане на тази политика в областта на промишлеността, също осигуряват значителни стимули за пазарните участници да реализират икономически ефективни мерки за енергоспестяване. Важно е да се продължи да се разчита на тези ефективни инструменти, особено при сегашната трудна икономическа ситуация.

Съществуват пет стълба на политиката за енергийна ефективност на ЕС:

- 1) общата политическа рамка и дейностите, предприемани съгласно Европейския план за действие за енергийна ефективност;
- 2) Националните планове за енергийна ефективност, основаващи се на Рамковата директива за енергийните услуги¹¹;
- 3) правната рамка за сектора с най-голямо енергопотребление — сградите, както и за енергопотребяващите продукти;
- 4) допълнителни инструменти за прилагане на тази политика — като целево финансиране, осигуряване на информация и мрежови организации, като

⁹ Заключение на Европейския съвет, 22 и 23 март 2005 г., 7619/05, CONCL 1.

¹⁰ COM(2006) 545 окончателен. Изчисленото енергоспестяване е в размер на 390 милиона тона н.е. При цена 96 щатски долара за барел, без да са включени данъци, това отговаря на 220 милиарда евро.

¹¹ Директива 2006/32/ЕО (ОВ L 114, стр. 6).

например Спогодбата с кметове (Covenant of Mayors) и Устойчива енергия — Европа (Sustainable Energy Europe); както и

5) международното сътрудничество в областта на енергийната ефективност.

С публикуването на Зелената книга за енергийната ефективност Комисията предизвика обсъждане относно ефективните начини за използване на енергията¹². Бе признато съществуването на потенциал за постигане до 2020 г. на 20% икономия на първична енергия по икономически ефективен начин. За да се постигне това бе разработен и приет през 2006 г. широкообхватен **План за действие за енергийна ефективност**¹³. В него са посочени шест ключови области¹⁴ с най-висок потенциал за постигане на енергоспестявания и са предложени 85 дейности и мерки, които да бъдат предприети на равнището на ЕС и на национално равнище. Измежду тях бяха посочени десет приоритетни дейности и всички те се развиват добре¹⁵. Прилагането на Плана за действие продължава и ще завърши през 2012 г. Една трета от дейностите са вече изпълнени, а за останалите все още е необходима активна ангажираност, както на равнище ЕС, така и на национално равнище (вижте също раздел 4.1 по-долу).

Използването на интелигентни уреди за измерване на енергопотреблението и информативното фактуриране, основаващо се на действителното потребление, са от ключово значение за подпомагане на отделните потребители да пестят енергия. Директивата за енергийните услуги¹⁶ изисква от държавите членки да осигурят наличието на измерителни прибори на конкурентни цени, които да отразяват действителното енергопотребление. Енергийната ефективност е също така един от ключовите аспекти в работата на Гражданския енергиен форум¹⁷, който е наскоро организиран от Комисията форум по регулаторните въпроси.

2.3 Развитие на равнище ЕС

В последните три десетилетия бе наблюдаван бърз икономически растеж, което доведе до увеличаване на нашите енергийни потребности (вижте Фигура 2 по-долу). При все, че националното богатство е нараснало повече от два пъти в периода след първата нефтена криза от седемдесетте години на миналия век, свързаното с този растеж увеличение на потреблението на енергия е само с

¹² COM(2005) 265 окончателен; 22.6.2005 г.

¹³ COM(2006) 545 окончателен.

¹⁴ 1) Изискванията за енергийните характеристики на продукти, сгради и услуги; 2) преобразуването на енергия; 3) транспортът; 4) финансирането и определянето на цените; 5) енергийното поведение; и 6) международните партньорства.

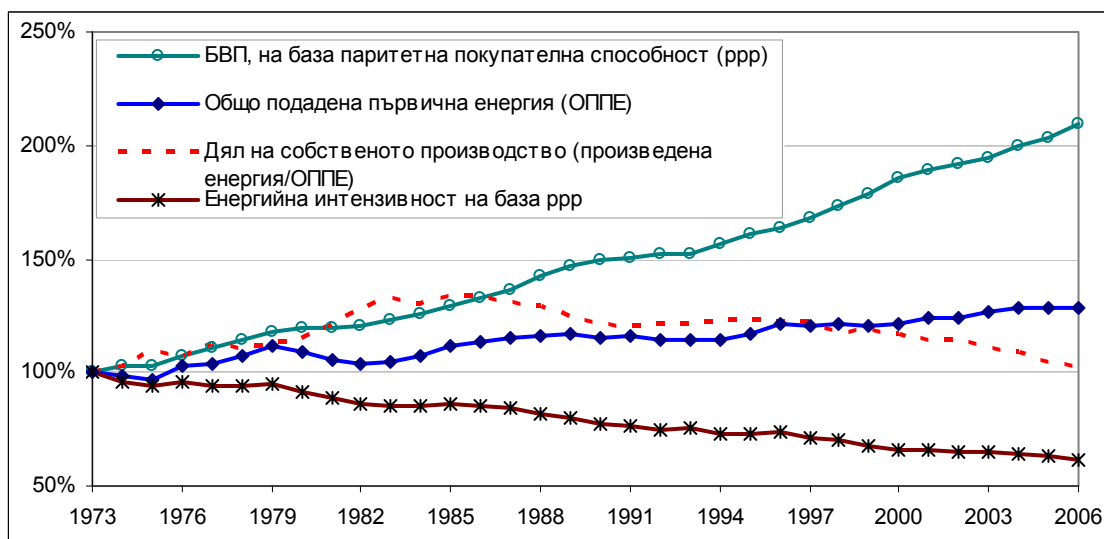
¹⁵ Примери за приоритетни дейности: енергийно етикетиране на уредите и оборудването и определяне на минималнодопустими стандарти за енергийна ефективност, приемане на изисквания за енергийните характеристики на сградите, както и създаване на сгради с много ниско енергопотребление, повишаване на ефективността на производството и разпределението на електроенергията, постигане на горивна ефективност на автомобилите, улесняване на подходящо финансиране на инвестициите за енергийна ефективност, съгласувано използване на данъчното облагане и енергийна ефективност в застроени зони.

¹⁶ Директива 2006/32/ЕО, член 13.

¹⁷ Първата среща на Гражданския енергиен форум се проведе в Лондон на 27-28 октомври 2008 г.

30%. За съжаление темпът на подобряване на енергийната ефективност¹⁸ започна да се забавя през деветдесетте години на миналия век и още повече намаля през настоящото десетилетие. От осемдесетте години на миналия век насам вносът на енергия започна пак да нараства. ЕС зависи от внос за задоволяване на повече от половината от своите енергийни потребности.

Фигура 2: Изменението на някои основни показатели за Европа (1973 г. = 100%)¹⁹

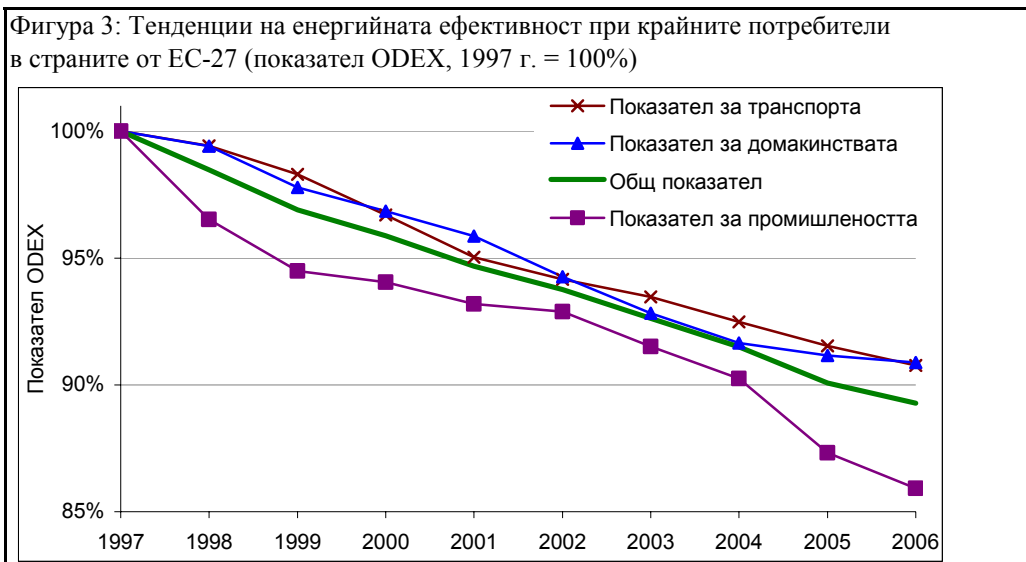

В рамките на ЕС провежданите от 1997 г. насам политики и мерки за енергийна ефективност, в комбинация с „нормалния“ технически прогрес, допринесоха за подобряване на енергийната ефективност на база крайното енергопотребление средно с 1,3% годишно в периода между 1997 г. и 2006 г.²⁰ Без тези подобрения крайното енергопотребление през 2006 г. щеше да е с 11% по-високо. Най-голямо подобряване на енергийната ефективност бе постигнато в промишления отрасъл. Понастоящем той е с 24% по-ефективен в сравнение с 1997 г. В транспорта и битовия сектор енергийната ефективност се е подобрила само с 9%, т.е. с 1,1% годишно. Вижте Фигура 3 по-долу.

¹⁸ Подобрението на енергийната ефективност се измерва чрез енергийната интензивност, т.е. енергопотреблението за единица продукция. По-добрата енергийна ефективност води до намаляване на специфичното енергопотребление при дадена дейност, оказване на услуга или производство на стока, но не е задължително да води до намаляване на общото енергопотребление, тъй като ние отопляваме или климатизираме повече сгради, изминаваме повече километри и използваме повече електроуреди.

¹⁹ Поради ограничения в наличието на данни, показателите на диаграмата включват всички страни от ЕС-27 с изключение на балтийските страни и Словения. Освен ако не е посочено нещо друго, използвани са данни от Евростат.

²⁰ База: показателят ODEX. Това е алтернативен показател за общата енергийна интензивност, използван в проекта „ODYSSEE“. Той се получава чрез сумиране на отчитаните през даден период промени в специфичното потребление на детайлизирани нива, по подотрасли или видове крайна употреба. Този показател ODEX не включва отчитане на много фактори, като например структурните промени в икономиката и други изменения, които не се дължат на енергийната ефективност (например ефекта на последващ отскок — rebound effect). Вижте също: www.odyssee-indicators.org.

Съществуват големи възможности за подобряване на ефективността при производството и преноса на енергия. Намалването на крайното енергопотребление е свързано с още по-големи спестявания нагоре по веригата: ако даден краен потребител използва 1 kWh електроенергия по-малко, това води до спестяването на 2,5 kWh първична енергия. Това също така означава, че всяко спестяване на крайна енергия има много по-голяма парична стойност в сравнение със спестяването на същото количество първична енергия.

2.4 Развитие на национално равнище

Общностното законодателство за енергийна ефективност представлява гръбнака на националните дейности, тъй като то осигурява законова рамка чрез определянето в няколко директиви на правни задължения, а тяхното изпълнение остава да се извършва от държавите-членки. **Това изпълнение не напредва достатъчно добре:** транспонирането бе бавно, а правоприлагането на национално равнище — неравномерно. Държавите-членки започват да създават схеми за финансиране, но те често са фрагментарни. Също така има и други препятствия като липсата на информация, административни бариери и недостатъчна квалификация на работниците.

В Директивата за енергийните услуги²¹ е дадена обща рамка за много енергоспестяващи дейности, включително индикативна цел за енергоспестяване²². Директивата се прилага за енергийните доставчици, операторите на разпределителни системи, фирмите за търговия на дребно с енергия и всички енергопотребители с изключение на тези, които са включени в Схемата за търговия с емисии.

Поради широкия обхват на тази Директива и различията между държавите-членки по отношение на енергийната инфраструктура, отделните държави-членки са въвели и приложили тази Директива по много различни начини.

²¹ Виж бележка под линия 11.

²² Член 4.

Понастоящем Комисията прави оценка на националните мерки за прилагането ѝ.

Директивата изисква всяка държава-членка да представи Национален план за действие в областта на енергийната ефективност. В тези планове се представят съответните национални стратегии за постигането на целта за енергоспестяване на Директивата. В *Приложение 3* е дадена кратка оценка на националните планове за действие. Някои от тях съдържат последователни и широкообхватни стратегии за постигане на целта. Но за съжаление, от повечето планове проличава наличието на отчетливо разминаване между политическия ангажимент на държавите-членки за енергийна ефективност и предложените от тях действия. *Европейският Съвет* постави изискване националните планове за действие в областта на енергийната ефективност да бъдат в сърцевината на усилията за постигане на целта на ЕС за енергоспестяване²³. И накрая, националните планове следва да бъдат всеобхватен инструмент за докладване от страна на държавите-членки относно техните политики за енергийна ефективност.

2.5 Развитие на областно и местно равнище

Областните и местните власти следва да играят съществена роля при изпълнението на политиките за енергийна ефективност. Администрациите на големите и малки градове и на областите обикновено имат правомощия по отношение на разрешенията за проектиране, данъчните стимули и правилното прилагане на зонирването и на строителните норми. Също така, те все по-често влизат в ролята на движещи сили на енергийната ефективност чрез своята политика в областта на обществените поръчки.

Имайки предвид тези съображения, през 2007 г. Комисията постави началото на Спогодбата с кметове. В рамките на тази схема някои големи и малки градове и области поемат задължение да намалят до 2020 г. емисиите на парникови газове с повече от 20%, като за тази цел да изготвят планове за действие за устойчиво развитие в областта на енергетиката. Това представлява възможност за цялостна визия в даден район, включваща въпросите на енергийната ефективност, възобновяемата енергия, градския транспорт и обществените поръчки в един общ план, чието изпълнение ще породи не само икономически, но също и екологични и социални ползи.

3. СЛЕДВАЩИ СЪПЪКИ

Комисията предлага Пакет от документи за енергийна ефективност, включващ: предложение за преработка на Директивата за енергийните характеристики на сградите; предложение за преразглеждане на Директивата за енергийното етикетирание; предложение за нова Директива за въвеждане на схема за енергийно етикетирание на автомобилните гуми; решение на Комисията за установяване на указания, изясняващи изчисляването на

²³ Съвет на Европейския съюз, Заключение на Председателството от 19/20 юни 2008 г. (11018/08).

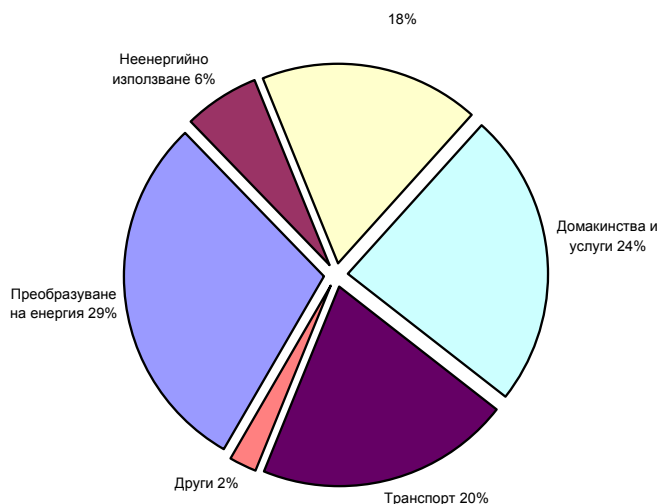
количеството електроенергия, произведена в когенерационен режим; съобщение относно когенерацията.

Пакетът от документи е представен по-долу в раздели от 3.1 до 3.3.

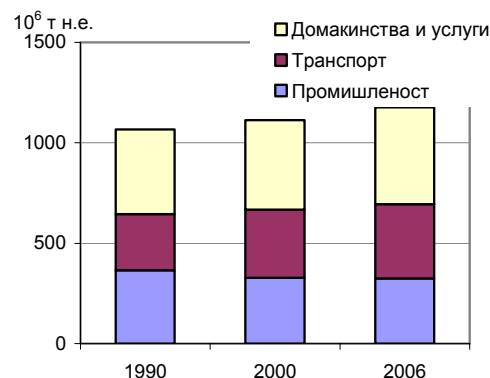
3.1 Енергийната ефективност в сгради — нов начин за реализация на съществуващия потенциал

На енергопотреблението в жилищни и търговски сгради се дължат около 40% от общото крайно енергопотребление и 36% от общите емисии на CO₂ в ЕС. Потенциалът за постигане на икономически ефективно енергоспестяване до 2020 г. е значителен. Възможно е да се постигне намаление с 30% на енергопотреблението в този сектор. Това отговаря на намаление с 11% на крайното енергопотребление в ЕС. От друга страна, консумацията на енергия в този сектор продължава да нараства.

Фигура 4: Оценка на брутно енергопотребление по сектори през 2006 г. (ЕС-27)

Фигура 5: Изменение на структурата на крайното енергопотребление по сектори (ЕС-27)

В Директивата за сградите²⁴ е дадена рамка за конкретни мерки и изисквания на равнището на държавите-членки и нейното преразглеждане следва да доведе до опростяване, по-голяма яснота и по-силни разпоредби. Държавите-членки ще продължат да имат отговорността за установяването на конкретни изисквания. Комисията предлага да бъде премахнат прагът от 1000 m² застроена площ в случая на реконструкция на съществуващи сгради²⁵ — по такъв начин изискванията за енергийните характеристики ще се отнасят за по-голям брой сгради. Сертификатите за енергийните характеристики трябва да станат по-надеждни, отоплителните и климатичните системи да бъдат редовно инспектирани, а също така държавите-членки следва да подготвят национални

²⁴ Директива 2002/91/ЕО (ОВ L 1, стр. 65).

²⁵ Определението за голяма реконструкция се запазва: или инвестицията трябва да надвишава 25% от стойността на цялата сграда (с изключение на стойността на терена), или обновяването на строителната конструкция трябва да обхваща над 25% от ограждащите елементи на сградата. Следователно, реконструкцията на един апартамент в голяма жилищна сграда, в повечето случаи не би попадала под обхвата на тези изисквания.

планове за изграждането на сгради с ниско потребление на енергия. Предлаганите изменения дават възможност на държавите-членки да реализират повече от половината от оставащия потенциал за икономически ефективни подобрения в този толкова децентрализиран сектор (60-80 милиона тона н.е. или 5-6% годишно от общото потребление на първична енергия през 2020 г.).

През 2009 г. Комисията ще задейства голяма „съзидателна“ инициатива, целяща осъзнаване от всички участници в строителството на потенциала за икономии, като тази инициатива ще обхване и вече съществуващата Платформа за сградите и ще допълни Инициативата за водещи пазари за устойчиво развито строителство. Целта на всички тези инициативи е да ускорят пазарния подем на иновативните, устойчиво развити и енергийно ефективни строителни решения. Комисията ще си сътрудничи със социалните партньори за увеличаване на инвестициите в този сектор.

Освен това, Комисията е собственик на големи сгради и е предприела действия за сертифициране на техните енергийни характеристики, така че те да бъдат в съзвучие с изискванията на Директивата.

3.2 Енергийна ефективност на продуктите

Като част от Плана за действие за промишлена политика за устойчиво развитие и за устойчиво развито производство и потребление, Комисията представи предложение за разширяване на обхвата на Директивата за екопроектирането (Ecodesign Directive)²⁶. То бе последвано от предложение за преразглеждане на Директивата за енергийните етикети²⁷. И двата инструмента ще се отнасят за търговски и промишлени енергопотребяващи продукти, а също и за свързани с енергопотреблението продукти като например прозорци или използвани в сградите двигатели. В преразгледаната Директива за енергийното етикетирание ще бъдат определени, в случаите когато това е уместно, етикетните класове, под които съответните продукти няма да бъдат предмет на обществени поръчки или да получават стимули от публичните власти.

Част от този пакет от документи е и предложението за схема за енергийни етикети за автомобилните гуми. Целта е да се насърчи пазарния успех на енергийно ефективни автомобилни гуми, известни още като автомобилни гуми с ниско съпротивление при търкаляне.

Очаква се до пролетта на 2009 г. Комисията да приеме мерки за екопроектиране например за електрическите лампи (водещи до постепенно премахване на лампите с нажежаема жичка), за електроуредите в режим на готовност, за осветителните съоръжения за улично и офис осветление, за външните електрозахранващи уреди и за приставките (set-top boxes) за телевизионни приемници. За котлите и бойлерите, телевизионните приемници, двигателите и редица бели битови уреди също ще бъдат предприети мерки през 2009 г. Като пример за потенциалните ползи може да се посочи, че замената на домашен котел със средна мощност (клас „М“, с мощност 22 kW на входа на

²⁶

COM(2008) 399 окончателен.

²⁷

Директива 92/75/ЕИО (ОВ L 297, стр. 16).

котела), който средно взето е представителен за продаваните понастоящем котли, с високоефективен модел води до годишна икономия на разходи за гориво от порядъка на 250-300 евро. Срокът на откупуване е около 5-6 години²⁸.

3.3 Когенерация

Когенерацията е високоефективна технология за производство на електрическа и топлинна енергия. Поради необходимостта от наличието на паралелен топлинен товар, когенерацията се прилага главно в топлофикационни системи и промишлени предприятия. С Директивата за когенерацията²⁹ се насърчава високоефективното комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия. За да бъде осигурено нейното цялостно прилагане, бяха приети подробни указания. В тях се изясняват процедурите и определенията, необходими за хармонизирана методика за определянето на количеството електроенергия, произведено в режим на когенерация³⁰. По този начин тези указания дават възможност на държавите-членки да постигнат по-добро прилагане на Директивата.

В Съобщението на Комисията са представени допълнителни възможности за насърчаване на когенерацията.

3.4 Финансиране

Съществуват финансови схеми³¹ за подпомагане на инвестициите за подобряване на енергийната ефективност и първите резултати от тях са положителни — във все повече проекти за развитие и реконструкция в градовете се взема предвид енергийната ефективност. Например в Германия, през периода 1990 г. – 2006 г., са финансирани мерки за енергийна ефективност в около 2,5 милиона жилища. Само инвестициите, направени там през 2006 г., ще доведат до дългосрочно намаляване на емисиите на CO₂ с над 1 милиона тона годишно и са довели до създаването през посочената година на 220 000 работни места, главно в строителната индустрия. Други подобни инициативи се провеждат в редица други държави-членки.

Потенциалът за подобрения очевидно е налице, но засега той не е всеобщо признат и съответните инициативи са разпокъсани. За формулирането на мерки за енергийна ефективност, насочени към битовия сектор и малките и средните предприятия, е необходима добре координирана рамка за финансиране, произхождащо от частни, национални и европейски източници, в съответствие с правото на Общността. Европейските източници на финансиране включват и структурните фондове. Тогава мултиплицирането на тези мерки в ЕС може да

²⁸ Подготвително проучване за екопроектирането на котли за централни отоплителни инсталации — VNK, Delft 30.9.2007 г.; www.ecoboiler.org.

²⁹ Директива 2004/8/ЕО (ОВ L 52, стр. 50).

³⁰ Вижте Приложение II към Директива 2004/8/ЕО.

³¹ Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие предоставят финансови инструменти, насочени към различни бенефициери. На равнището на ЕС, съществуват фондовете по Кохезионната политика, Седмата рамкова програма за научни изследвания и други източници, като например Глобалният фонд за енергийна ефективност и възобновяема енергия (Global Energy Efficiency and Renewable Energy Fund).

бъде осигурено чрез фондове на Общността, например по линия на Програмата „Интелигентна енергия“, както и чрез кредити. Постигнатите стандарти могат впоследствие да послужат като модел, който да бъде следван на национално равнище.

Също така, Комисията работи съвместно с Европейската инвестиционна банка и с Европейската банка за възстановяване и развитие за създаване Инициатива на ЕС за финансиране на устойчиво развитата енергия, с оглед на мобилизирането на широкомащабно финансиране от капиталовите пазари за инвестициите за целите на енергийната ефективност, използването на възобновяеми енергийни източници, екологично чистото използване на минерални горива и комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия от възобновяеми източници в европейските градове. Трудното положение на финансовите пазари засилва необходимостта да се разгледат ползите от публично финансиран инструмент. Необходимо е съвместно усилие за проучване на нови и иновативни схеми за финансиране, които да дадат възможност за насочването на предназначените за подобряване на благосъстоянието инвестиции към такива мерки за енергийна ефективност, за които са характерни рискове, затрудняващи финансирането на такива мерки от пазара.

В рамките на обновената Лисабонска стратегия, която се очаква по-късно тази година, ще бъде направен цялостен преглед на финансовата подкрепа не само за енергийната ефективност, но и за всички политики, допринасящи за борбата с изменението на климата и за сигурността на енергийните доставки. Във времена на оскъдни публични ресурси е необходимо да се осигури такова изразходване на публичните средства, което би допринесло по икономически най-ефективен начин за постигане на европейските цели.

В условията на безпрецедентна криза на международните финансови пазари, финансовата система е обхваната от продължителен процес на декапитализация. Необходимо ще е да бъде намерен отговор на въпроса как при тези условия да се финансират новаторски технологии за подобряване на енергийната ефективност. Комисията ще проучи, заедно с държавите-членки, възможните мерки за насърчаване на енергийната ефективност и зелените технологии, за добри примери в сгради и във връзка с екологично чистите автомобили, което би създало възможности за икономиката, включително за малките и средните предприятия, като в същото време би помогнало на ЕС да постигне целта си във връзка с изменението на климата. Увеличаването на търсенето на енергийноэффективни стоки и услуги чрез данъчни облекчения и други целеви фискални мерки е друг възможен вариант, който ще бъде допълнително проучен.³²

По програмите на кохезионната политика са предназначени над 4,2 милиарда евро за насърчаване на енергийната ефективност през периода 2007 г. – 2013 г. Фондовете по кохезионната политика подпомагат широка гама от дейности в тази област, включително: подобрения на енергийната ефективност в

³² COM(2008) 706 окончателен; 29.10.2008 г.: От финансовата криза към възстановяването: Европейска рамка за действие.

промишлеността, търговията, транспорта и обществените сгради; когенерация и децентрализирано енергопроизводство; нововъдения за постигане на устойчиво развита енергия, както и обучение за наблюдение и оценка на енергийните характеристики. Освен това, в новите държави-членки кохезионната политика подпомага при определени условия инвестициите за енергийна ефективност в жилищни сгради. Тъй като някои от тези дейности могат да бъдат финансирани и по други бюджетни пера на кохезионната политика, като тези за научноизследователска и развойна дейност, както и за обновяване на градски и селски райони, очаква се действителният размер на помощта за Европейската енергийна политика да бъде много по-висок. Също така, съответните финансови инструменти, включително финансирането чрез кредити и чрез поемане на капиталови разходи, осигурявано от Групата на Европейската инвестиционна банка (например чрез кредити по структурните програми), а също и от Европейската банка за възстановяване и развитие, биха дали възможност на управляващите органи да получават допълнително финансиране в подкрепа на оперативните програми.

Също така, Комисията ще проучи възможностите за свързване в един по-широк контекст на публичната подкрепа с резултатите по отношение на енергийната ефективност, както това е вече включено в предложението за Директива за енергийно етикетироване на свързаните с енергопотреблението продукти. Един вариант за действие в това отношение би могло да бъде преразглеждане на Директивата за енергийните услуги.

През пролетта на 2009 г. Комисията ще представи Съобщение относно финансирането на нисковъглеродните технологии. Комисията подготвя също и преглед на Директивата за данъчното облагане на енергийните продукти³³, който ще съдържа рамка, предназначена за въздействие във връзка с енергийната ефективност и емисиите на CO₂, които попадат извън рамките на Схемата за търговия с емисии.

4. ПО-НАТАТЪШНИ ДЕЙСТВИЯ

4.1 Оценка на Европейския план за действие за енергийна ефективност (ЕПДЕЕ)

Както бе предвидено в този План за действие от 2006 г., през 2009 г. Комисията ще го оцени, а освен това, съгласно изискване на Европейския съвет, ще подготви преработен План за действие. Изходните точки в това отношение следва да са потенциалите за енергоспестяване и икономическата ефективност на инструментите за прилагане на политиката. Следва да бъде анализирано законодателството на ЕС в областта на енергийната ефективност. Енергийната ефективност трябва да бъде изцяло интегрирана в по-широката енергийна политика, като по-специално това се отнася за Пакета от документи на ЕС по отношение на енергетиката и климата, с неговите динамични политически линии по отношение на емисиите на CO₂ и използването на възобновяеми енергийни източници. Планът за действие ще продължи да допълва Схемата за

³³ Директива 2003/96/ЕО (ОВ L 283, стр. 51).

търговия с емисии. Неговите цели ще трябва да са по-амбициозни както за периода до 2020 г., така и в по-дългосрочен период — до 2030 г. и 2050 г. Предварително условие в това отношение е да съществува общоприета система за верификация или измерване на енергоспестяванията³⁴, както и да се извършват правилни оценки на въздействието.

Планът ще бъде насочен към секторите на производството, преноса и потреблението на енергия. Ще продължи засиленото внимание по отношение на сградния сектор — защото с увеличението на населението на големите градове този сектор естествено ще дава възможност за подобряване на ефективността. Спогодбата с кметове и подобни на нея мрежови организации, обхващащи големите градове, ще имат ключово значение за осъществяването на тези амбиции. Също така, големите градове предоставят възможности за подобряване на ефективността на градския транспорт и за използване на електрически автомобили. Като се има предвид, че 23% от общите емисии на CO₂ идват от автомобилния транспорт³⁵, голямо предизвикателство представлява също така намалението на специфичната енергийна интензивност и на специфичните емисии на автомобилите. Информационните и комуникационните технологии (ICT) също заслужават специално внимание, тъй като основаващите се на тези технологии решения могат да дадат възможност, наред с други неща, за непрекъснато наблюдение, контрол и автоматично управление на потреблението на енергия и да осигурят информация за потребителите в реално време за тяхното енергопотребление и дори за съответните разходи. В началото на следващата година Комисията ще представи Съобщение и Препоръка, в които ще бъдат определени конкретните действия, необходими за преодоляване на бариерите и за използване на пълния потенциал на информационните и комуникационните технологии за по-ефективно използване на енергията.

4.2 Международни отношения

Общността осъществява обмен с трети страни на възгледи и най-добри практики в областта на енергийната ефективност. На двустранна основа това се осъществява чрез диалози с Бразилия, Китай, Индия, Русия, САЩ, като също така енергийната ефективност заема видно място и в контекста на присъединяващите се страни и на Европейската политика за добросъседство. В регионално отношение, въздействие по този въпрос се осъществява например чрез Европейско — Средиземноморското енергийно сътрудничество, Процеса от Баку с партньори от Източна Европа, Кавказ и Централна Азия, както и в рамките на Енергийното партньорство Африка-ЕС. В областта на

³⁴ Трябва да можем количествено да измерваме подобренията на енергийната ефективност. Не съществува обща методика за измерване на енергийната ефективност, а се използват редица показатели, както това е представено в настоящото Съобщение. Директивата за енергийните услуги изисква допълнително разработване на хармонизирана методика за измерване на енергийната ефективност и държавите-членки и Комисията работят съвместно по съставянето на общите насоки за такава методика.

³⁵ European Environment Agency, Annual European Community Greenhouse Gas Inventory 1990-2005 and Inventory Report 2007, p. 88 (Европейска агенция по околната среда, Европейска инвентаризация на парниковите газове по години за периода 1990 г. – 2005 г. и Инвентаризационен доклад, стр. 88).

многостранното сътрудничество, създаването на Международно партньорство за сътрудничество в областта на енергийната ефективност (ИРЕЕС) бе утвърдено през миналия месец юни от Г8 и от Общността³⁶. Процесът за диалог от Хайлигендам е подобна структура, създадена от Г8. Общността е подписала Протокола към Енергийната харта относно енергийната ефективност и съответните екологични въпроси.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Енергията и нейната употреба имат въздействие върху всички нас. Енергийната ефективност способства за борба с изменението на климата, подобрява сигурността на енергийните доставки, допринася за постигане на целите по Лисабонската стратегия и намалява разходите за всички граждани на ЕС.

Осъществяването на подобрения на енергийната ефективност и постигането на целта за минимум 20% енергоспестяване продължават да бъдат приоритет и обща цел на Европейската общност. Следва да бъдат увеличени усилията за прилагане на тази политика — по-специално чрез Националните планове за действие, а също така инициативите от настоящия пакет от документи трябва да бъдат бързо прокарвани през законодателния процес. Предложените мерки, заедно с финансовите стимули, енергийното данъчно облагане и увеличаващото се осъзнаване на тези въпроси ще доведат до постигането на постоянни и конкретни резултати.

³⁶ Китай, Индия и Южна Корея също се присъединиха към ИРЕЕС.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Expected annual primary energy saving potential by 2020 for EU27 for some specific Energy Efficiency measures (full implementation)

	Measures	Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in Mtoe	Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in %	Reference document ³⁷
1	energy services Dir 2006/32/EC	Max 193	Max 9.8%	COM(2008)11
2	eco-design Dir 2005/32/EC (appliances) and labelling framework Dir 92/75/EC energy star agreement with USA	96 2	4.9% 0.1%	EuP preparatory studies http://ec.europa.eu/energy/demand/legislation/eco_design_en.htm#consultation_forum
3	buildings Dir 2002/91/EC	130	6.6%	SEC(2006)1174
4	cogeneration Dir 2004/8/EC	23	1.2%	COM(2002)415
5	fuel efficiency in road vehicles - CO2&cars –public procurement	36	1.9%	COM(2007)856 & SEC(2007)1723 COM(2007)817
6	car fuel efficiency labelling Dir 1999/94/EC			
7	tyres measures (total) <i>a) tyre rolling resistance - labelling scheme - max requirements</i> <i>b) tyre pressure monitoring system</i>	13	0.7%	SEC(2006)1174 SEC(2007)1723 SEC(2007)1723
8	urban transport - integrated approach	20	1.1%	Policy assessment of the CIVITAS initiative
	TOTAL GROSS	Max 513	Max 26.3%	
	TOTAL NET (applying a 0,5 factor to take out double-counting of savings and take into account the witnessed implementation speed)	256	13%	
	OBJECTIVE EU27 in 2020	394	20%	
	PRIMES 'business as usual' baseline projections (update 2007) in 2020 - EU27 TOTAL primary energy = 1968 Mtoe			

³⁷

The reference documents contain projected effects of the proposed policies therein at the time of their adoption, expressed either in final or primary energy demand percentages. The ratio between final and primary energy saving is approximately 2:3.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Energy saving potentials by final energy consuming sector and key drivers, actors and barriers for energy efficiency improvements

Sector	Share in final energy cons. (2006)	Saving potential by 2020 ³⁸	Key drivers for energy efficiency	Key barriers	Key actors
All sectors	100%	21 %	<ul style="list-style-type: none"> • Energy policies • Market forces - energy prices • Financing and taxation • Awareness • Technological development 	<ul style="list-style-type: none"> • Incomplete implementation of energy efficiency legislation • Lack of awareness • Market failures 	<ul style="list-style-type: none"> • Everybody
Households and commercial buildings	41%	30%	<ul style="list-style-type: none"> • EU and national/regional legal requirements • Technological developments • Financial and fiscal incentives • Energy services Companies • Information instruments (e.g. labelling, certificates, metering, campaigns) • Behaviour trends 	<ul style="list-style-type: none"> • High up-front costs • Owner-tenant dilemma • Lack of awareness on the benefits • Overestimation of the investment needs • No access to attractive financing options • Energy efficiency not recognized as business opportunity 	<ul style="list-style-type: none"> • Property owners and tenants • Construction business • Financial institutions • Consumer associations • National/local authorities • EU institutions
Transport	31%	20%	<ul style="list-style-type: none"> • EU and national/regional legal requirements • Consumer awareness • Information campaigns • Labelling • High energy prices 	<ul style="list-style-type: none"> • High energy prices • Lack of information • Limited commitment from transport industry • Insufficient infrastructure (e.g. poor urban planning, limited public transport) • Behaviour patterns 	<ul style="list-style-type: none"> • Transport companies • Associations • Citizens • National/local authorities • European institutions
Industry	28%	19%	<ul style="list-style-type: none"> • High energy and carbon prices • Voluntary and mandatory agreements • Improved energy efficiency of production processes 	<ul style="list-style-type: none"> • High up-front costs • Limited commitment • Low awareness of the benefits • Overestimation of the investment needs • Lack of financing • Low share of energy in production costs 	<ul style="list-style-type: none"> • Companies • Industry associations • National/local authorities • European institutions

³⁸

Source: see note 6 supra.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

Assessment of the National Energy Efficiency Action Plans

This Annex gives a concise summary of the assessment of the National Energy Efficiency Action Plans (NEEAPs) submitted by all Member States under Directive 2006/32/EC³⁹.

Background

In accordance with Article 14 (2) of the Directive, Member States were required to submit their first NEEAPs to the Commission not later than 30 June 2007.

For the purpose of the first NEEAP, each Member State should have adopted an overall national indicative savings target of 9% or higher⁴⁰, to be achieved in 2016, and an intermediate national indicative savings target for 2010. NEEAPs are intended to set out the national strategies of Member States towards the overall and intermediate national indicative targets. Member States should show, in particular, how they intend to comply with the Directive's provisions on the exemplary role of the public sector and the provision of information and advice on energy efficiency to end users.

The first NEEAPs should stimulate the translation of energy saving objectives into concrete and coherent measures and actions at the level of each Member State and set implementation milestones. The plans should trigger an exchange of experience between the Member States and create a dialogue between the Commission and Member States. Subsequent implementation, monitoring and evaluation of the strategies and the measures identified, complemented by benchmarking and a 'peer review' process at European level, should help Member States learn from the successes and mistakes of others and should facilitate the diffusion of best practices throughout the EU.

Assessment of the NEEAPs

The first NEEAPs propose a wide diversity of policy packages and measures targeting different end-use sectors. Many NEEAPs demonstrate coherent and comprehensive strategies towards the intermediate and overall targets, backed by institutional and financial provisions. A number of NEEAPs clearly identify their priority end-use sectors or policy tools.

In contrast, some NEEAPs show piecemeal thinking with a scattering of fragmented energy efficiency measures. The absence, or sporadic indication of savings estimates in the majority of NEEAPs, along with the mostly limited degree of detail about assumptions made in estimating savings from different measures, have impeded the quantitative assessment of the NEEAPs and how realistic they are. In addition, for

³⁹ More detailed results of the assessment of NEEAPs will be presented in a separate Commission Staff Working Document planned to be produced by the end of 2008.

⁴⁰ Percentage of saved final energy consumption of non ETS sectors to be measured in 2016 in relation to the average final energy consumption during five-year period previous to the implementation of the Directive for which official data are available (Directive 2006/32/EC (OJ L 114, p. 64), Annex 1).

several Member States there is a considerable gap between the political commitment to energy efficiency and the measures adopted or planned, as reported in the NEEAPs, and the resources attributed to preparing it.

Almost all Member States have introduced 9% national indicative energy savings target for 2016 calculated in line with Annex I of the Directive. Some Member States have committed to targets that exceed 9%: Italy 9.6%, Cyprus 10%, Lithuania 11%, and Romania 13.5%. This is very positive. Other Member States have indicated that they expect savings from measures to go beyond 9% without committing to the higher target (Luxembourg 10.4%, Ireland 12.5% and the United Kingdom 18%). A number of Member States indicate that the NEEAPs form part of their strategy to reach the 20% reduction in energy demand by 2020, among them Austria, Ireland and Sweden. A few Member States fail to comply with some provisions related to the setting of national indicative savings targets. Non-conformity is related in particular to the calculation methodology set out in Annex I and to the 2008-2016 timeframe.

Ongoing measures that qualify as "early action"⁴¹ dominate the majority of NEEAPs and some Member States indicate stricter interpretation of such early actions. Some Member States explicitly indicate the share of savings from early action. In contrast, the NEEAPs of some Member States such as Estonia, Latvia and Poland rely extensively on new measures, though it is difficult to assess whether certain Member States will be able to deliver in accordance with their strategies given the brief descriptions of measures and the absence of saving estimates.

Measures in the buildings sector, especially residential buildings, have been at the heart of most NEEAPs. Numerous measures target refurbishment of existing buildings. Some Member States declare ambitious strengthening of building codes and support passive or low-energy house buildings. With varying degrees of detail, almost all NEEAPs also include measures in the tertiary, transport and industrial sectors. However, as regards agriculture, the only NEEAPs to include measures specific to this sector are from Latvia, the Netherlands, Spain and Sweden. Some NEEAPs have included measures that fall outside the scope of the Directive. Most commonly these include fuel switch and power generation, including large Combined Heat and Power installations, biomass district heating, network loss reduction, biofuels, measures in international transport, and measures that have some impact on the Emission Trading Scheme.

In addition, many of the NEEAPs include a number of promising horizontal measures. The majority of the NEEAPs propose a range of measures to fulfil the provisions regarding the exemplary role to be played by the public sector, but some Plans contain little or no information in this regard. However, few NEEAPs demonstrate good strategies for communicating the exemplary role of the public sector. Public procurement is a key element in capturing the power of the public purse for energy efficiency and the majority of NEEAPs contain public procurement measures. However, it is not always clear if these measures contain concrete

⁴¹ Energy improvement measures initiated by the Member State not earlier than 1995 (in certain limited cases not earlier than 1991) that have a long-lasting effect, which will still lead to energy savings in 2016 (Directive 2006/32/EC, Annex 1).

requirements, as called for in Annex VI of the Directive, and exactly how these would be met.

Most Member States have introduced a variety of information measures. These range from measures aimed at altering general public behaviour, such as public awareness raising campaigns, public training and education, advice on energy use and general information sources like web tools and publications, to measures that target business entities. The latter comprise sector-focussed information campaigns, trainings for professionals, energy audits and energy efficiency publications for professional stakeholders.

A number of NEEAPs provide good examples of best practices and innovative measures with a strong set of diverse information measures that target the general public and businesses.

Conclusions

The analysis of the NEEAPs has shown that many Member States already recognised that with an integrated approach these national plans can become the key tool not only for the effective implementation of Directive 2006/32/EC, but also for the real push to achieving energy savings which go beyond obligations arising from the current EU legislation on end-use energy efficiency. The Commission recognises the great potential that NEEAPs could play to help with getting better focus and streamlining of Member States' policy, legal and support actions to help their citizens and all local market actors save energy in a cost-effective way, thus reducing emissions of greenhouse gases, increasing the competitiveness of European businesses and improving energy security of the EU. Given the growing importance of energy saving to energy security and sustainable development of the EU, the Commission would welcome Member States taking the initiative to further improve their current NEEAPs (eg. add/improve measures for important areas/sectors not sufficiently covered in their current plans, provide further details of planned actions, etc).

Lessons for the future

The current NEEAPs could play a more important role. National plans will only be effective when they stand for real action: it should set a quantitative, measurable target with a time schedule and concrete steps on who is doing what and the budgetary and human resources available. National plans should require the competent national authorities to work together. Administrative structures should be in place with a clear division of responsibilities. Member States should also ensure that sufficient resources are made available for the promotion of energy efficiency services, information provision and monitoring.

Also ideally, the EU's Efficiency Action Plan could be linked more closely to the national efficiency plans and the latter could take into account longer term time horizons (eg. 2020, 2030) and more ambitious targets that are agreed to by the Member States at EU level. Integration with other reporting obligations, especially those related to climate protection - e.g. alignment of reporting periods, streamlined methodologies on calculation of energy savings and reduction of CO₂ emissions - would reduce the reporting burden already carried by the Member States.